

ACC. N:R. M.6449:1-24

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Avskrift.

Svar på H.C. 21, Bäckahästen.

Innehåll:

Näcken.

" i hästgestalt

" som spelman.

Älvaleken.

Oxen hjälper näcken flytta.

Sjörå.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:1

Landskap: Småland
Härad: Allbo
Socken: Vislanda
Uppteckningsår: 1940
Upptecknat av: Blenda Andersson
Adress: Skörda, Vislanda.
Berättat av: min mor.
Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäckahästen kallades här i socknen allmänt för näcken. Förr i världen troddes allmänt, att i sjöar, åar och andra vattendrag fanns ett väsen, som kallades näcken. Denne var fruktad av människorna, emedan han förvillade folk och drog dem till sig i sjön,. Det troddes även, att där det växte näckrosor och näckablåd, hade näcken sitt tillhåll. Och om någon människa plockade av dessa blad eller blommor, fick näcken makt över honom och drog honom med sig i sjön. Bar man näckrosor in i boningshuset, "skämde näcken både mjölken och korna."

När en människa badade i öppet vatten i sjöar eller andra vattendrag skulle hon "binda näcken" innan hon steg ned i vattnet. Detta tillgick så, att man satte stål, såsom en

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M.6449-2

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kniv, i vattnet på sjöstranden, som skulle sitta där medan
man badade. Och när kniven nedsattes skulle man läsa upp
andra av följande värser:

Näck, näck nåla

sex, sex åla

va du på lann

medan ja ä i vann!

Va du i vann,

när ja ä på lann!"

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:3

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Näck, näck, näck,
va du på lann,
medan ja ä i vann!"

När den badande hade läst upp detta, skulle han spot-
ta tre gånger i vattnet, så fick näcken ingen makt att "taga"
honom eller "draga honom till sig", eller eljest ej göra den
badande något ont.

När man sedan steg upp ur vattnet, skulle man antingen
upprepa det första härövan upptecknade värset, och därefter
spotta i vattnet tre gånger. Eller skulle man säga:

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449. 4

Landskap: Småland * Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Näck, näck, näck,

va du i vann,

nä ja ä på lann!"

Detta värs skulle upprepas tre gånger å rad, och varje gång skulle man spotta i vattnet tre gånger.

När man hade badat, skulle man även säga, under det man spottade i vattnet: "Tvi för näcken! Tvi för löjeskabb, och Tvi för mitt löjevann! Och varje gång man uttalade ordet "tvi", skulle man spotta i vattnet.

Näcken tålde ej att någon människa nämnde hans namn eller uttalade ordet "näcken", ty då förlorade näcken sin makt över människorna och rusade ögonblickligen till sin bostad i sjön. Näcken sades likna en människa, men han brukade även

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:5

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

byta skepnad och ibland visa sig som en häst. Näcken troddes även vilja draga små barn till sig till sin boning i sjön.

Min mor omtalade, att hon hade hört de gamle berätta, att en gång när några barn voro och plockade blommor på ängen vid Mellansjön i närheten av Gamla Vislanda prästgård, kom näcken till dem i skepnad av en vit häst, som låtsade att han gick och betade på ängen. Denna häst, som visade sig vara ovanligt "spak" (from och lydig) lade sig på knä och lät barnen kravla upp på sin rygg. Men bland barnen var en liten tre-årig gosse som ej kunde tala rent, och när denne gosse skulle kravla upp på hästens rygg räckte han inte, utan sade: "Ja näckä inte." Och i detsamma som hästen hörde ordet "näcka", skakade han av sig alla barnen och rusade i sjön.

Men det var barnens lycka att gossen ej kunde tala

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:6.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

rent, utan sade "näckä", istället för räcker, eljest hade hästen, som i verkligheten var näcken, tagit alla barnen med sig i sjön.

En annan sägen förtäljer, om två barn, en gosse och en flicka, som en gång lekte invid en sjö, och då kom näcken till dem i skepnad av en vit häst. Denna häst var så from att han lät barnen klappa sig och de fingo även leda honom i hans man. Till slut tog gossen hästen om halsen och hoppade upp på hästens rygg. Men när pojken gjort detta, for hästen ögonblickligen i sjön och försvann i djupet med gossen för alltid.

En gammal man har berättat förljande sägen:

Då höstafolket ett år va å höstade på maden i närheten av

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 7

Landskap: Småland

Upptecknat av: Blenda Andersson

Härad: Allbo

Adress: Skörda, Vislanda

Socken: Vislanda

Berättat av: min mor

Uppteckningsår: 1940

Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mellansjön, kom näcken till dem va eveliaste da i skepnad av en vit häst. Denna häst, som va självaste näcken, geck där omkring dem så lungnä å betade, så te slut, nä de allri slapp honom, trodde de, att hästen va en vålddrifting(vilsegången). Så en möän(morgon) när de ginge te maden, to en å slåttra-gobbana med se en grimma för att läja hem hästen. Å nä gobben kom mä grimman å skulle ta den på hästen, så va hästen så spakä(from och lugn) så han flötte inte fot. Utan nä gobben tatt grimman på hästen, så ste han öpp på ryggen på hästen, å tänkte ria hem mä hömän(honom). Å nä gobben va kömmen öpp på hästaryggen, så geck hästen först nönna(några) ste så lungt å stilla å sin på ett öjnableck rusade hästen ner i sjön och försvann med gobben för allti."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 8.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor.
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid Mellansjön i närheten av Gamla Vislanda säges flera personer förr i tiden ha sett näcken stiga upp ur sjön och taga skepnad av en häst som gick och betade på sjöstranden, och ibland var hästen grön och ibland vit.

En kvinna, som en gång gick i närheten av samma sjö och högg enebuskar, varmed hon skulle röka fläsk i prästgårdens basta, råkade då komma ut för näcken och blev "hållen av näcken så hon kunde inte flytta en fot" på flera timmar. Och näcken gick då omkring henne i skepnad av en vit häst, och hon såg och hörde hur han gick omkring henne å frustade åch stampade med hovarna så jorden "rongade." Men hon hade ingen makt att röra en lem förrän näcken gick tillbaka i sjön. Men hade hon inte hållit rödjekniven i sin hand, med vilken

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M.6449.9

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hon nedhögg enebuskar, så hade näcken tagit kvinnan med sig i sjön.

Det har berättats, att på en åker vid stranden av sjön Salen i närheten av Blädinge kyrka, brukade näcken förr i tiden uppehålla sig i skepnad av en häst. Och särskilt när de ärljde och harvade på denna åker, brukade näcken komma upp på åkern i skepnad av en häst och gå omkring den som körde. En bonde som ägde åkern, började slutligen att frukta, att näcken skulle draga honom i sjön, varför han rådfrågade en "klok gubbe" huru han skulle göra för att bli av med näcken. Den kloke rådde honom till att skaffa sig ett rep, varmed en människa gjort självmord genom hängning. Sedan skulle han binda detta rep i selen på sin häst, och när näcken kom upp på åkern, när bonden gick där och körde, skulle han taga

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M.6449:10

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda.
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

selen av sin häst och lägga den på näckahästen. Ty när en människa bar ett rep, varmed en "självspilling" berövat sig livet, eller blott en stump av ett sådant rep, förlorade näcken sin makt och kunde ej flytta sig. Bonden följde detta råd. Och när näcken kom upp på åkern, när bonden gick där och harvade, spände bonden ifrån sin häst och tog selen och lade den på näckahästen, som nu inte flyttade en fot. Och när bonden hade selat näckahästen, spände han den för harven, och sedan körde han och harvade med näckahästen så svetten droppade av hästen med på jorden. Och när bonden kört så länge med näckahästen, så han hade "farvetat" honom, körde han i kors över åkern, varpå han spände ifrån näckahästen och selade av honom och släppte honom. Men från den dagen syntes näckahästen ej mer på denna åker. Men det säges, att på denna åker växer det

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 11

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Ålbo Adress: Skörda, Vislanda.
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"leavass" än idag av de svettddroppar som runno av näckahästen, då bonden harvade med honom.

Invid landsvägen emellan Skörda och Gottåsa finnes en s.k. göl i sockengränsen emellan Vislanda och Skatelövs socknar. I denna göl bodde förr näcken, som kallades "gölagobben" (gölagubben). Denna göl troddes även vara bottenlös. Så en gång skulle en gubbe från Fårhyttan undersöka om där fanns någon botten i gölen och försökte då mäta gölens djup med en lång stång. Men då hörde mannen, att gölagubben nere i djupet sade: "Måle ¹⁾ du mina vägga,

ska ja måle dina lägga."

1) måle=mätar

När mannen hörde det, tordes han ej mäta djupet i gölen, utan släppte stängen i vattnet och gick hem.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449-12

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: n Allbo Adress: Skörda, Vislanda.
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Två män sutto en gång på stranden vid samma göl
och "måjtade"(metade) och då fick den ene av dem upp en stor
gädda, som hade en koskälla om halsen. Men just som han tog
gäddan ifrån metkroken, hörde de båda männen gölagubben säga:

"Tar du mina skälleko,

Tar jag dina skälleko."

Men nu blev mannen rädd som hade fått upp gäddan, och
släppte henne genast tillbaka i gölen.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:13

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En annan man, som satt vid denna göl och me-
tade, fick upp en stor fisk, som hade man på nacken som en
häst. Men när han hade fått upp denna fisk, hörde han neri-
från djupet en grov stämma, som sade:

"Tar du fiskarnas mor, får du allri mer någon
fisk i denna göl." Men då släppte mannen ögonblickligen fis-
ken i gölen igen, för nu förstod han, att han fått upp själ-
va näcken.

I samma göl sades näcken förr i tiden taga skep-
nad av en stor stubbe, som alltid flöt upp mitt i gölen var-
je midsommarafton och sedan visade sig över vattnet varje
dag ända till Mikaelsmesseafton, då den försvann, och ej mera
visade sig förr än nästa midsommarafton, då den åter flöt

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:14.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

upp över vattnet.

Näcken sades vara mycke musikalisk och visade sig oftq som en speleman som spelade på sin harpa. En gammal man som hette Nils E. hade hört näcken spela, och han berättade på sin tid att vid varje sjö och vattendrag, där näcken bodde, kunde man om sommarkvällarna höra näcken spela. Och gamle Nils berättade härom sålunda: "Då ja va ungä, brukade jag om söm-mäkvällana gå ut å höra mens näcken spelte. Å då geck jag, ne te ån, som flot förbi där hemma. Å där nere satte jag me på en ståjn, å då hörde jag så väl när han spelte. Å hans spel lot(lät) som strängaspel, mäst som fiolspel, då dä lot så väl så en konne inte låta bli å höra på, för en konne allri få höra grannare spel. Å iblann konne ja sitta hela natten änna te sola geck öpp å bara höra på ans spel. Men nä solen böjte

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:15

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

å stecka fram, så stante näcken å spela mä däsamma.

En gammal gumma här i socknen som allmänt kallades "Läsare-Annan" berättade på sin tid, att då hon var barn brukade hon höra näcken spela i bäcken som flöt förbi hennes hem. En gång sade hon till näcken, att han behövde inte spela å vara gla, för han blev inte salig. Men då hon hade sagt det till näcken, upphörde han genast att spela och började istället att gråta. Detta omtalade hon för sin far som var läsare och kallades "Smea Bengten". Men då sade hennes far, att det hade du inte skulle sagt till näcken, för det kan ingen veta om han blir osalig. Men då gick flickan ut till bäcken och sade till näcken, att hennes far hade sagt till henne, att hon hade inte skulle sagt till näcken att han inte blir salig, för det vet ingen. Och när hon hade sagt det till

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:16.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

näcken, upphörde han att gråta och började genast att spela.

Endast "torsdagsbarn" d.v.s. de som voro födda på en torsdag, kunde höra näcken spela. Men om en annan person var i sällskap med ett "torsdagsbarn" och tog på sig hennes skor eller träskor, så kunde även den andre höra näcken spela.

Förr i tiden fanns det spelemän som kunde spela "näckens polka" eller den s.k. "elvaleken." Men ingen kunde spela "elvaleken" förrän näcken själv hade lärt honom spela denna melodi. Ej heller gick det att spela "elvaleken" på en vanlig fiol, utan endast på ett sådant instrument, som näcken spelat på. Den speleman, som ville lära sig spela "elvaleken", skulle en torsdagskväll efter solens nedgång lägga sin fiol

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

N. 6449:17.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på stranden vid ett vattendrag där näcken uppehöll sig. Hela natten spelade sedan näcken elvaleken på fiolen, och då fick fiolens ägare på avstånd lyssna medan näcken spelade, så fick han lära sig denna melodi. Om morgonen låg sedan fiolen på stranden på samma plats, som fiolens ägare lagt den på kvällen. Men intill hans fiol låg då en annan fiol likadan som hans egen. Men nu gällde det livet för honom, om han tog rätt fiol eller icke. Tog han fel, och tog näckens fiol istället för sin, så drog näcken honom genast i sjön.

Därför måste en spelman märka sin fiol, innan han lade ut den till näcken, på ett sådant sätt, att näcken ej kunde härma, efter. Enda sättet var att sticka hål på sitt vänstra ringfinger och låta tre droppar av sitt blod droppa ned på fiolen. Ty med kristet blod kunde näcken ej märka sin

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:18.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fiol . - När sedan en sådan spelman spelade upp elvaleken på sin fiol på en lekstuga, så dansade icke alenast alla människor, som funnos i rummet, utan även döda ting såsom bord och bänkar m.m. Och varken människor eller döda ting förmådde upphöra att dansa så länge elvaleken spelades, förrän de hade dansat ned i sjön där näcken bodde. Och spelmannen kunde ej heller sluta att spela, och om han t.o.m. kastade fiolen ifrån sig så spelades ändå fiolen denna melodi. Enda sättet att få slut på denna förtrollande musik var att skära av strängarna på fiolen.

Det har berättats, att förr i världen fanns här en man i socknen som kunde spela "elvaleken". Och en gång när han spelade på en lekstuga i närheten av sjön Kölnen, spelade

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 19

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

han upp elvaleken. Och då började allesamman, som voro på lekstugan, att dansa, som de varit förtrollade, och de snurade omkring så lätt som en virvelvind. Även möblerna, som funnos i rummet, där de dansande uppehöll sig, började även att dansa och flyttade sig från sina platser, och småningom dansade de ut på gården såväl möblerna som de dansande paren, och flyttade sig under dansen allt mer och mer mot sjön, som låg i närheten, tills de kommo ned på sjöstranden och höllo på att dansa ner i sjön. Och spelmannen kunde inte låta bli att spela, utan var lika förtrollad, som de andra och gick baklänges före dem ner mot sjön och spelade och spelade så det ekade i nejden.

Men då kom en man som ej varit med från början, varför han såg den fara de svävade i, och ryckte genast fiolen

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 20.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ifrån spelmannen, som nu stod med den ena foten i sjön. Där-
på drog mannen upp sin läggkniv ur sin ficka och skar av
strängarna på fiolen. Men då upphörde ögonblickligen musiken,
och i detsamma var förtrollningen bruten, och då kunde de
dansande upphöra med sin dans.

Näcken kunde ej flytta ifrån den sjö eller å
dit han förvisats, utan var dömd till att alltid vistas på
samma plats, om ej ett levande djur bar honom eller sam med
honom till en annan sjö eller å.

En sägen förtäljer härom sålunda: "Näcken som fått
sin vistelse förlagd till Mellansjön, längtade och trånade av
hela sitt väsen, att få flytta till sjön Salen. Och en gång när
en häst gick och betade på stranden vid Mellansjön, bad näc-
ken hästen att han skulle simma med honom till sjön Salen.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 21.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men hästen som nyss burit sin husbonde på en lång ridtur, var mycke hungrig, varför han ej var hågad att hjälpa näcken, utan bara frustade till, och åt och åt. Då bad näcken hästen för andra gången att han skulle hjälpa honom att flytta, men hästen svarade ej utan bara fortsatte att äta. Slutligen bad näcken hästen samma bön för tredje gången, men då svarade hästen nej.

Sedan bad näcken en oxe, som även gick och betade på samma plats, att han skulle göra honom den tjänsten och simma med honom till sjön Salen, och oxen lovade genast att göra detta.

När oxen sedan hade sammit med näcken till sjön Salen, sade näcken till oxen; "För du har gjort mig denna tjänst, skall du få hava gott av vad du äter två gånger, Men däremot

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 22

Landskap: Småland

Upptecknat av: Blenda Andersson

Härad: Allbo

Adress: Skörda, Vislanda

Socken: Vislanda

Berättat av: min mor

Uppteckningsår: 1940

Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

skall hästen, som ej ville hjälpa mig, få äta och äta och aldrig känna sig mätt."

Det säges, att emedan oxen hjälpte näcken att flytta från en sjö till en annan, är det därför alla fäkreatur "dröppja"²(indissla).

När det steg upp dimma över sjöar eller andra vattendrag, så brukade de gamle säga, att den "vita märren" eller den "vite sjöhästen" steg upp över vattnet. Och när det steg upp dimma över kärr och ängar, så troddes det, att älvorna som voro en sorts små luftiga varelser, voro uppe och dansade. Det sades att när näcken spelade så dansade älvorna.

Sjörået var ett väsen som troddes bo i sjöar, och som liknade en skön jungfru, Min mor omtalade, att hon i sin ungdom hade hört de gamla berätta, att förr i tiden kunde sjö-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:23

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda.
Socken: Vislanda Berättat av: min mor
Uppteckningsår: 1940 Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

rået ofta höras om vinterkvällarna och vinternätterna ute på sjön Åsnen. Och sjörået uppgav då höga nödrop, presis som en människa varit i sjönöd. Och detta rop var så förvillande likt en människas, så att folk som hörde henne ropa, kunde knappast urskilja om det var sjörået eller det var en människa som ropade. Sjørået uppgav sådana nödrop, för att narra människorna till sig i sjön. Därför var det säkrast att ej begiva sig ut på sjön på isen, då det hördes sådana nödrop.

Sjørået brukade också ofta passa på och stöta hål på isen, då en människa gick över sjön, så det helt plötsligt blev en vak framför den gående, där denna gick ner i och drunknade.

Upptecknat av Fröken Blenda Anders-
son, Skörda, Vislanda.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:24

Landskap: Småland

Upptecknat av: Blenda Andersson

Härad: Allbo

Adress: Skörda, Vislanda

Socken: Vislanda

Berättat av: min mor

Uppteckningsår: 1940

Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

P.S. Tron på näcken försvann här i socknen under senare delen av 1800-talet. Numera talas aldrig om näcken.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 6449:1-30

Landskap: Småland

Upptecknat av: Blenda Andersson

Härad: Ålbo

Adress: Sköda, Vislanda

Socken: Vislanda

Berättat av: min mor

Uppteckningsår: 1940

Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Original.

Svar på H. G. 21, Bräckhästern

Innehåll:

Näcken

" i hästgestalt

" som spelman

Älskaren

Älsken hjälper näcken flytta.

Pjörva

ACC. N:R

M. 6449:1

Landskap: Småland

Härad: Mörå

Socken: Vistlanda

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Björnd. Andersson

Adress: Skövde, Vistlanda

Berättat av: min mor

Född år 1835 i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVOm Bär-
häst.Svar på
frågorna

H. C 21.

Bärhästerna kallades här i
småland allmänt för näcken.
För i värdens Tröddas allmänt, att i
sjön, där och andra vattendrag fanns
ett visserligen, som kallades näcken. Denna
var fruktad av människorna, emedan den
förvillade folk och drag dem till sig i sjön.
Det troddes ännu, att där det växte näckrosor
och näckblad, hade näcken sitt tillhåll.
Och om någon människa plåkade av dessa
blad eller blommor, fick näcken ^{meht} mer harm
och drog honom ned till sig i sjön. Bar-
man näckrosor in i boningshuset, skändade

Skriv endast på denna sida!

9

ACC. N:R

M. 6449:2

Landskap: _____ Upptecknat av: _____

Härad: _____ Adress: _____

Socken: _____ Berättat av: _____

Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

märken både mjölken och korna.
 När en människa bedröf i kypen
 vatten i tjugo eller andra vattindrag skulle
 den "binda mjölken" innan han steg ned
 i vattnet. Det kändes så att man skulle stå
 isom en bänk, i vattnet på hösttidning
 som skulle stå där medan man bedröf.
 Och när kornen midsatta skuren man lade
 upp under en följande vänt:

Kör, märke nala

na, så ala

va du på lamm

midan på å i vana!

Va du i vana

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Omn
bäckhållan
Ivar på
Kjögården
H. C. 21

Skriv endast på denna sida!

3

ACC. N:R M.6449:3.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

"När jag är på land!"

HE

"Vänta, vänta, vänta,
 va du på land,
 medan jag är i vatten!"

När den badande lade sig upp till
 skulle han spåsa för fångarna i vattnet
 så fick nästan ingen mer än "Tega"
 höra när "draga bror" till sig, när
 först i göra den badande något mer.

När man sedan steg upp ur vattnet,
 skulle man antingen uppträda det första
 härvarre upptecknade visor, och därmed

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Banka-
 hästen,
 Luv på
 frakvisten
 H. E. 201

4

ACC. N:R M. 6449: 4

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

spotta i vattenet för gängen. Eller skulle
man säga:

"Bädd, bädd, bädd,

va där i vatten,

må ja i på lamm!"

Detta man skulle upprepas för gängen
i rad, och varje gång skulle man
spotta i vattenet för gängen.

När man hade bedat, skulle man även
säger under det man spottade i vattenet:
"För för nästan! För för löjeshabb, och
För för mitt löjessam! Och varje gång
man uttalade ordet "För", skulle man
spotta i vattenet.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Var på
fråglista
H. E. 21

5

ACC. N:R M. 6449: 5.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Kärnan följde af att några människor
nämnde hans namn och uttalade ordet
"kärnan". Ty då fördorade kärnan sin
makt över människorna och rusade igen
blåkungen till sin bostad i sjön. Kärnan
sades ännu en människa, men han
brutit även höft skapad och ibland
var sig som en häst. Kärnan troddes
även vilja draga små barn till sig
till sin bostad i sjön.

Man har berättat, att han hade hört
de gamla berätta, att en gång när några
barn voro och spelade blommor på
sugan vid Mellansjön i närheten

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVBarkhjärter
Lies på
Fingert
H. C. 201.

6

ACC. N:R M. 6449:6.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

av Gamla Viskaröns prästgård, kom
 några till honom skapades en i ett
 hest som lättsa att han gick och
 bled på ryggen. Denna hest, som visade
 sig vara mycket "spet" (från och tydlig)
 lade sig på honom och lät barnen
 kravla upp på sin rygg. Men bland
 barnen var en liten fräck gosse
 som y hände. Fala runt och när denne
 gosse skulle kravla upp på hästens
 rygg nåkte han inte, utan sade:
 "ja näka inte". Och det detsamma som
 hästen hörd ett "näka", skakade han
 av sig alla barnen och nedade i jorden.

 Bäckhåsten
 ligger på
 fräglsta
 H. C. H.

Skriv endast på denna sida!

7

ACC. N:R

M. 6449: 7

Landskap:

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När det var barnens lycka att gåsna af
hans. Tillsammans med, utom och några ställen för
när, just hade hesten, som i verkligheten
var nästan, tagit alla barnen med sig i
sin.

En annan sagan berättas, om två barn,
en flicka och en flinta, som en gång tåkte
invid en gö, och då kom nästan till dem i
skapandet en vitt hest. Denne hest var så
fryn att han lät barnen klappa sig, och de
fingo även lida honom i hans arm. Till
slut tog gossen hesten om halsen och koppel
upp på hestens rygg. Men när pojken gjort
dat, för hesten oönskeligen i sin och

Barba-
hesten.
Lvar på
frågade
H. C. H.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M 6449: 8

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Barkhjärten

Var på
Kungälv
H. C. 2/

försvann i djupet med gossen för alltid.
 Sen berättar man här berättat följande sägen:
 Då klockförmiddet ut var de hördade på
 maten i närheten av Malmbyön, kom
 nästan till dem var vidlyfthet, de i
 skymmet av en vit häst. Senare häst,
 som var gulvass nästan, gick där som
 hring där så lugna & betade. Så de skett
 när de alla slapp honom, förde de, att
 hästen var en vildlyfthet (villgängen). De
 var i närheten (när) de gick till
 maten, för en a skuragobben med en
 en grumma för att låsa hem hästen. Å
 när gobben kom till grumman & skulle

Skriv endast på denna sida!

9

ACC. N:R

M. 6449: 9

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

En dag på hästarna, så var hästarna så
 spakade (fram och baks) så den flöt in i
 jöte. Utan nå gubben till grannarna på
 hästarna; så de den öpp på ryggen på
 hästarna i tanken sina. Den var i hönarna
 (hönarna). I nå gubben var hönarna
 öpp på hästarna, så gubben hästarna fört
 nanna (nanna) de så långt i stället
 a sin på ett öjeblik. Nu var hästarna
 nu i spän och förvarna med gubben
 för alla. ²¹

Vid tillkomsten i närliggande av Gamla
 Västlands sägde flera personer för i
 tiden ha ett nästan stiga upp av spän

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVBakbehållan
 Lön på
 frägelista
 H. C. 21.

10

ACC. N:R M. 6449: 10

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och taga skymmet av en bost som gick och
bitade på jostantern, och ibland var bosterna
grön och ibland vit.

En kvinna, som en gång gick i närburen
av samma "gå" och låg i en busk, var med
hon skulle inte flästa i prästgården besta,
så hade då hennes ut för närburen och blev
hallen av närburen så hon kunde inte flytta
en fot" på flera timmar. Och närburen gick
då omkring henne i skymmet av en vit bost,
och hon såg och hörd hur hon gick omkring
hennes i frustade i stampade med hennes
se "jorden" såg och. Med hon hade ingen
makt att se en bost för en närburen gick

Bakboken
Ivar på
frågade
H. B. 21

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449:11

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Tvåbarn i sjön. Min fader kom intet häst
 ridgäst i sin häst; med honom kom
 ridhög i bussen. så har någon
 dragit honom med sig i sjön.

D. J. har berättat; att på en åker vid
 stranden av sjön. Lågen i närliggande av
 Blådinge kyrka, brukat någon föra i
 tiden upptecknas sig i skapad av en
 häst. D. J. särskilt när de tog sig och hvar
 på denna åker, brukat någon komma upp
 på åkern i skapad av en häst och ge
 omkring den som hörd. En bråk som
 ägt åkern; början tilliggen att frakta,
 att någon skulle draga honom i sjön.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVBakgrund
Svar på
frågor
H. C. 4/.

Skriv endast på denna sida!

19

ACC. N:R.

M 6449:12

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäckström

Var på
fråglista

Hb. C. 41.

varför han sågfrågades om "klack gubbe" han
 han skulle göra för att bli en med
 näbbarna. Den berber sålde honom. Till att
 skapa sig ett ap, som en människa
 gjort spålsomord genom hängning. Sedan
 skulle han binda detta ap i sken på
 sin häst, och när någon kom upp på
 akarna, när han såg på det och hörd,
 skulle han ta apen av sin häst och
 lägga den på näbbströmmen. Ty när en män-
 niska ber ett ap, som en "spålspråk"
 berättat sig livet, var blott en släng av
 ett sådant ap, förbereder någon sin
 makt och kunde i flytta sig.

Skriv endast på denna sida!

13

ACC. N:R.

M 6449.13

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Bonden följde detta råd. Och när näcken kom upp på åkern, när bonden gick där och harvade, spände bonden ifrån sin häst och tog sedan och ledde den på näckhesten, som man inte flyttade sin fot. Och när bonden hade ridit näckhesten, spände han den för hännen, och sedan höll han och harvade med näckhesten så sötta dräppade en kista ned på jorden. Och när bonden kört så länge med näckhesten, så han hade "farvitat" hännen, höll han i kors över sin åker, vägrade han spända ifrån näckhesten och släpte sin hännen och släppte hännen. Men från den dagen syntes näckhesten

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäckhesten

Lars på
Fågeln

H. C. 21

Skriv endast på denna sida!

14

ACC. N:R.

M. 6449: 14

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

g' ännu på denna älsk. Man det säges,
att på denna älsk växer det "leavass"
en i dag av de svett droppar som
nått av inaktidheten, de bär den hem-
ade med honom.

Tänke Landerögen mellan Thorsdalen
och Göttaia finnes en söt göb i söder -
gränser mellan Thorsdalen och Thorslövs
socknen. I denna göb bodde för närlin, som
kunde "gölagobben" (gölagubben). Denna göb
troddes ännu vara bottenlös. För en gång skulle
en gubbe från Färjestads underlösa om där finnes
någon botten i gölen och förskäde då mät gölans
djup med en lång stång. Men då hörd

Bakadest
Lund på
frigubben
H. C. 1.

15

ACC. N:R.

M. 6449: 15

Landskap: _____ Upptecknat av: _____

Härad: _____ Adress: _____

Socken: _____ Berättat av: _____

Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mamma, att gologubben min ärdjupat,
sade: "Måte" du minas vägar.

Men ja målar dina. Ligger.
Men mamma hörde det, förda han "måte"
djupat i gölkan, utan släppte skänken i
gäddan och gick hem.

En månad senare en gång på stranden
vid samma gölka och "måttade" (mätade) och
då fick den en av dem upp en stor gäddan,
som hade en harkälla om halvan. Men just
som han tog gäddan ifrån mätaren, hörde
de båda mammorna gologubben säga:

"För du minas skänks,
För jag dina skänks."

Bäckerhatten

Loppet
färdigt

B. C. 2/1

1) mät
= mätas

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Nu var den mannen född som hade fått upp
fädden, och släppte honom genast i bäcken i
gölen.

En annan man, som satt vid dammen göt och
målade, fick upp en stor fisk, som hade mass-
pa. När han var enbart. Han var här hade
fått upp dammen fisk, hörd han närmast
djupet en grov stamman, som sade:

"Tar du fiskernas var, får du även min
någon fisk i dammen göt", nu då släppte mannen
ögonblickligen fisken i gölen igen, för nu
förstod han, att han fått upp själva näcken.

I samma göt sade näcken för tiden faga-
skapnad av en stor stubbe, som skulle flit

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäckehästen

Varpa
frågade
86. 6. 21

17

ACC. N:R.

M. 6449:17

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bärskärten

Fvar på
fröghesten
H. C. 21

upp mitt i golvet varje middagsmiddag
och sedan visade sig över väntat varje dag
ändå den middagsmiddag, då den församling,
och i samma visade sig för en nästa mid-
dagsmiddag, då den åter följt upp över väntat

När den sedan var något mer skickad
och visade sig ofta som en spelare som
spelade på en karpas. En gammal man som
hette Hils B. hade hört nästan spila, och han
berättade på ^{ett} ^{ett} vid varje ^{ett} ^{ett} och väntat
drag, där nästan bodde, kunde man om som
mest spelas. En nästan spila. Och genom Hils
berättelse hörde man på honom: "Då ja var ung, bruk-
ade jag om samma kvällen gå ut i kö-
ket

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6449:18

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Barnhistorien

Larpar

Regelista

K. C. 21

minn minn spelt. Å de gick jag in till en
som gick förbi där hemma. Å där man
satt jag var på en stupa, å de hörd jag
så när när han spelt. Å han spel lot (lot)
som stängspel, mätt som fiskepel, å
de lot så när så en kvinna inte lita
bli å höra på, för en kvinna allra på
här gammal spel. Å ibland kvinna på
när hela naturen om en till gått upp
å bara höra på and spel. Men när solen
högt å stiga fram, så stante nästan
å spela på disansom.

En gammal kvinna här i socknen som
samtal kallade "Lisavon-Lisavon" berättat på

Skriv endast på denna sida!

19

ACC. N:R.

M. 6449: 19

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

sin tid, att då hon var barn brukade hon
 höra människor spela i backen men flöt förbi
 hennes hem. Hon gick sedan till backen, att
 hon brukade inte spela i backen, för hon
 blev inte rädd. Men då hon hade sagt det till
 människor, upphörde hon ganska att spela och började
 istället att gråta. Detta berättade hon för sin far
 som var läsnare och kallades "Lasse Bengtson". Men
 då sade hennes far, att det hade den inte skulle sagt
 till människor, för det kan ingen veta om hon blir
 rädd. Men då gick flickan ut till backen och sade till
 människor, att hennes far hade sagt till henne, att hon
 hade inte skulle sagt till människor att hon inte blev
 rädd, för det vet ingen. Och när hon hade sagt det till

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
 Barnehistorien
 1900
 på
 prästgården
 A. B. 1911

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6449: 20.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

närhen upphörde. Han ^{en} att gråta och bröta sig
greatest et spela.

Endast "Fridagsbarn" d. v. s. de som varit
födda på en Fridagskvinn. Hörde nästan
spela. Men om en annan person var i säll-
skap, med ett "Fridagsbarn" och tog på sig
denna stor som kändes, så kunde även han
enad ha nästan spela.

För i tiden fanns det spelare som på
kunde spela "nästan polka" eller den s. k.
"Uvalaban". Men ingen kunde spela "Uvalaban".
För en nästan spela hade till denna spela
melodi. En kunnig fick det att spela "Uvalaban"
på en vanlig fiol, utan undantag på ett sådant

Bäckström
Kvar för
Fridags
H. G. 2/1

21

ACC. N:R. M. 6449: 21.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Barkhåsten

Var på
fräglister
H. Co. 21

instrument, som någon spelat på. Den
spelman, som ville lära sig spela "chvalskan"
skulle en fredagskväll efter solens nedgång
lägga sin fiol på stranden vid en vattendrag
där någon uppmärksam sig. Bland maten spridda
viden någon chvalskan på fiolen, och då fiolen
fiolens ägare på avstånd lyssna sedan
någon spelade, så fiol han läsa sig denna
melodi. Om morgonen lag sedan fiolen på
stranden på samma plats, som fiolens ägare
lagt den på kvällen. Men intill hans fiol låg
då en annan fiol liksom som hans egen.
Man var glädder det hört för honom, som han tog
sitt fiol under armen. Tog han fel, och tog någon

Skriv endast på denna sida!

72

ACC. N:R.

M. 6449:22.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fisket utöfadt för sin, så dräng nästan honom
gemast i sjön.

Därfor måste en spelmann märka sin fisk,
innan han ladda ut den till nästan, på ett
sedant sätt, att nästan y kunde komma
ifran. Ensa sånt var att sticka hål på ett
vänstra ringfinger och låta en droppe av
ett blod droppe ned på fisken. Ty med
kräftat blod kunde nästan y märka sin
fisk. — När vidare en sådan spelmann
spelade upp vinsten på sin fisk på en
lekstuga, så dansade inte allra ett min
när som fanns i rummet, utan även
alla ting, såsom bord och bänkar osv.

Barkahuset

Lvar på
frågorna
H. E. 201.

nr 3

ACC. N:R. M. 6449: 23.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Och närhen människor eller döda ting för-
målde uppköra ett damm på länge elva-
kän spelade, följande de hade dammet med
i spän där nästom botten. Och spel-
mannen hade y' huser skuta att spela
och om han T. om. kistade fiolen i från sig
sa spelade ändå fiolen samma melodi.
Enda sånt att för skul på damm förtroende
de musiken var ett sken av strängarna, på
fiolen.

Det har berättats, att förr i världen fanns det
en man i socknen som kunde spela elva-
kän. Och en gång när han spelade på en
kisthög i närheten av spän Kolman,

Berättaren
Svan på
pågärdet
H. C. H.

Skriv endast på denna sida!

24

ACC. N:R. M.6449: 24.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

spreda dem upp i luften. Och de började
 dansa, som var på löst lag, och dansa
 som de varit förtrodda, och de dansade
 omkring, så låg som en vind. Som
 möblerna, som fanns i rummet, där de dansade
 uppkallade sig, började dansa och
 flyttas sig från sina platser, och smärkingarna
 dansade de ut på gatorna, så att möblerna
 som de dansade på, och flyttade sig andra
 ställen, och var och var mot sig, som låg
 i markerna, där de dansade med på gatorna
 dan och dans på, och dansa med i spör. Och
 dansarna kunde inte låta bli att spela,
 utan var lika förtrodda som de andra och

 LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Bokbinder

 Lopp
 Höglista
 18.6.21

25

ACC. N:R.

M. 6449: 25

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gick betydligt för dem när det gällde att
sprida och sprida, så det skedde i närmast.

När de kom in i den stora yttre salen
såg de, när de kom där, så såg de
svärdet i, och såg det genom fönstret ifrån
spisrummet, som var stadt med den ena
foten i yttre. Därpå drog man upp sin
leggsman ur sin foten och stak en strängarna
på foten. När de upptäckte Svanhildens
muntarna, och i detta rum var förtäringens
buren, och de kunde de därmed upptäcka
med sin dans.

När de kunde yttre fönstret ifrån den yttre
rummet så det har förändrats, utan var ändrad.

Bäckehösten
Lvar på
fröjelsta
H. G. 21.

26

ACC. N:R.

M. 6449:26

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Till att alltid vistas på samma plats, men
 ut hvarde dagar ber honom ut, som med
 honom. Till en annan gå till ut.

En sigen berättas honom således: "När
 som fäst sin vistelse följde till Malmåsjön,
 längtade och tränade om till sitt vänner, att
 få flytta till sjön. Och en gång när
 en båt gick och blanda på stranden vid
 Malmåsjön, bad någon båt att han skulle
 sitta med honom till sjön. Men båt
 som nyss varit sin båt på en lång vistelse,
 var mycket hungrig, svarade han y' var bågad att
 hjälpa någon, utan bara frustade till, och
 ut. De bad någon båt för andra gången.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Böckerboken

Var på
 följande
 H. B. 21

27

ACC. N:R.

M. 6449-27

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

att han skulle hjälpa honom att flytta, men
 hesten svarade ej utan bara förtvålade att äta.
 Slättigen bad närken hesten sanna bön för
 Frids gångers, men då svarade hesten inget.
 Sedan bad närken om att, som även gäts
 och bröda på samma plats, att han skulle
 göra honom den tjänsten och sitta med
 honom till fjön. Sedan, och om lovade genast
 att göra detta.

När om sedan hade sammit med närken till
 fjön. Sedan, sade närken till den: "För den här
 gjort mig denna tjänst, skall du för mig
 gå och se till den äta två gånger. Men förmodet
 skall hesten, som ej vill hjälpa mig, för äta och

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVBerättat av
Frids gås
H. G. H.

Skriv endast på denna sida!

208

ACC. N:R.

M. 6449:28.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bakgrund

Lund

frigivna

H. E. 2/1

Är och aldrig hemman så mät.

Det sägs, att en gång en gång hjälpte någon
att flytta från en gård till en annan i det
där alla färdigheter "dräppa" (individer).

När det steg upp dimman över gården
var under vintern, så brukade de
gamla säga, att den "vita mannen" eller
den "vita gäst" steg upp över vatnet.

Och när det steg upp dimman över här
och där, så trodde det, att älskarna,
som var en sorts små luffiga varelser,
var uppe och dansade i det så att
när någon spårade så dansade älskarna.
Först var det varen som trodde

Skriv endast på denna sida!

29

ACC. N:R.

M. 6449: 29

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

En i yngre, och som lidnad, en skön
 framgång. Min var antydade, att den i
 sin ungdom hade varit de gamla berättar,
 att för i tiden kunde gjort ofta. Men
 som vinterstämningen och vinterstämningen
 ut på sin skola. Och gjort uppgiften
 de höga nöd, som var en
 människa varit i skola. Och detta var
 så förunderligt att en människa, så att
 folk som hörd, kunde säga, kunde
 knappast antydja om det var gjort
 om det var en människa som ropade.
 Gjord uppgiften sådana nöd, för att
 många människor. En sig i sin skola.

 LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

 Berättelsen
 Lär på
 främlingar
 H. C. 21.

30

ACC. N:R.

M. 6449: 30.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

man det såhär ett år begynte sig ut på
sjön på isen, då det började bli en
nådrop.

Sjön var buren uti ofta pissa på
och stån till på isen, då en människa gick
förr sjön så det hast plötsligt blev en
och framför den gånge, där denna gick
att i och druckande.

Upptecknat av

Erikus Oluf Andersson,

Hönda, Västlands.

P. 9. Från på nästan förmånen till i samma
andra större delen av 1800-talet. Kvarna Tala
aldrig mer nästan.

Bäckström

Från på
frågata
H. C. 21.